

Forslag til Lov om Oprettelse af 2 Fuldmægtigembeder under Skattedepartementet.

Ved Folketingsmanden for Københavns 10de Kreds (Knudsen) er modtaget et Andragende fra fhv. Assistent ved Kolonierne i Grønland J. J. Jantsen om Folketingets Hjælp i Anledning af den mod ham af Direktoratet for den kgl. grønlandske Handel udviste Optræden.

Andragendet vil blive henvist til det Udvalg, der vil blive nedsat for at behandle Finanslovsforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Forhandlingen genoptoges.

Konseilspræsidenten og Udenrigsministeren (Deuntzer): Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Bemærkninger, jeg allerede har fremsat under den forløbne Del af Finanslovbehandlingen, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre en eneste Bemærkning med Hensyn til, hvad der senere er udtalt her. Det er en Bemærkning overfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott). Det ærede Medlem rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Danmarks Neutralisering, og jeg besvarede dette Spørgsmaal. Han har senere udtalt, at jeg havde besvaret Spørgsmaalet ved Siden af. Det er imidlertid ingenlunde Tilfældet, og denne Opfattelse kan kun skyldes, at det ærede Medlem ikke med Opmærksomhed har gennemlæst de faldne Udtalelser, saaledes som de staa i Rigsdagstidende, og saaledes som de ogsaa ere faldne her i Tinget. Det Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig, findes i Rigsdagstidende Sp. 387, og det Svar, jeg gav, findes samstedes Sp. 481. Naar man vil gennemlæse det stillede Spørgsmaal og mit Svar, vil man se, at Svaret gaar ud paa først at gentage saa godt som aldeles ordret det ærede Medlems Spørgsmaal, og derpaa at svare, at det var ganske urigtigt, hvad det ærede Medlem hentydede til. Nu har det ærede Medlem stillet det samme Spørgsmaal i en noget anden Form, og jeg skal gerne svare dertil, at det fremdeles er ganske urigtigt. Jeg maa maaske, for at

ikke det ærede Medlem maaske skulde spørge tredje og fjerde Gang — man kan jo ikke vide det — tilføje, at det er ganske ligegyldigt, i hvilken Form han stiller det, eller hvorledes han drejer det, der bliver kun dertil at svare, at det er ganske urigtigt. Sagen er den, at ved deslige Forhandlinger, der her er Tale om, er det kun en ganske ringe Kreds, som er indviet i, hvad der foregaar, men derimod en noget større Kreds, som faar noget Nys om Sagen, og blandt de Personer, som tilhøre denne noget større Kreds, er der ofte Tilbøjelighed til for at gøre sig vigtig eller interessant at give Beretninger om noget, man tror eller formoder, men i Virkeligheden ikke ved. Og det er, saa vidt jeg kan se, det, som maa være Tilfældet her, naar det ærede Medlem talte om sin gode Kilde, at det er en, som har faaet Færten, som man siger, af Forhandlingerne og derefter har lavet noget, som jeg vil betegne som ganske løse Kandestøberier.

Jeg skulde for Resten ikke en Gang have taget Ordet i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning, hvis jeg ikke havde gjort mig skyldig i en lille Forglemmelse, da jeg første Gang talte. Det var en ligefrem Forglemmelse, for jeg havde meget vel lagt Mærke til, at det ærede Medlem motiverede sin Forespørgsel ved, at Danmark var et saa lille Land — dette er ganske sandt — og at vi derfor maatte ved alle mulige Midler stræbe efter at komme bort fra de stigende Militærudgifter. Og længere nede udtalte han, at „det vilde vække Sorg hos Befolkningen, hvis Regeringen ikke benyttede et gunstigt Øjeblik til at gennemføre Danmarks Neutralitet, der kunde betyde en betydelig Nedgang i de militære Udgifter“ — det staa i Rigsdagstidenden Sp. 387. Jeg skal hertil bemærke, at denne Slutning fra Danmarks Neutralisering til en Nedgang i de militære Udgifter er der ikke mindste Hjemmel for. Vi ønske naturligvis allesammen, at de militære Udgifter kunne gaa ned, at overhovedet Udgifterne kunne nedsættes saa meget, som det er muligt, naar man skal opnaa det Øjemed, som Udgifterne tilstræbe. Men det er aldeles umuligt paa Forhaand at sige, om Danmarks Neutralisering vil bevirke en Nedsættelse eller en Forøgelse af de militære Udgifter. Det er noget, som det er aldeles umuligt at sige, og jeg betoner stærkt dette, for at det ikke skal gaa upaataalt hen fra min Side, naar man siger, at jeg er gaet ind paa en Argumentation, hvorefter Danmarks Neu-